

بِرَّه گشود شش مُهره را

^۱ و دیدم چون بِرَّه یکی از آن هفت مهر را گشود؛ و شنیدم یکی از آن چهار حیوان به صدایی مثل رعد می‌گوید: بیا و بین!^۲ و دیدم، که ناگاه اسپی سفید که سوارش کمانی دارد و تاجی بدو داده شد و بیرون آمد، غلبه کنده و تا غلبه نماید.

^۳ و چون مهر دوم را گشود، حیوان دوم را شنیدم که می‌گوید: بیا و بین!^۴ و اسپی دیگر، آتشگون بیرون آمد و سوارش را توانایی داده شده بود که سلامتی را از زمین بردارد و تا یکدیگر را بکُشنند؛ و به وی شمشیری بزرگ داده شد.

^۵ و چون مهر سوم را گشود، حیوان سوم را شنیدم که می‌گوید: بیا و بین! و دیدم اینک، اسپی سیاه که سوارش ترازویی بدست خود دارد.^۶ و از میان چهار حیوان، آوازی را شنیدم که می‌گوید: یک هشت یک گندم به یک دینار و سه هشت یک جو به یک دینار و به روغن و شراب صر مرسان.

^۷ و چون مهر چهارم را گشود، حیوان چهارم را شنیدم که می‌گوید: بیا و بین!^۸ و دیدم که اینک، اسپی زرد و کسی بر آن سوار شده که اسم او موت است و عالم اموات از عقب او می‌آید؛ و به آن دو اختیار بر یک ربع زمین داده شد تا به شمشیر و قحط و موت و با وحوشی زمین بکُشنند.

^۹ و چون مهر پنجم را گشود، در زیر مذبح دیدم نفوس آنانی را که برای کلام خدا و شهادتی که داشتند کشته شده بودند.^{۱۰} که به آواز بلند صدا کرده، می‌گفتند: ای خداوند قدوس و حق، تا به کی انصاف نمی‌نمایی و انتقام خون ما را از ساکنان زمین نمی‌کشی؟^{۱۱} و به هر یکی از ایشان جامهای سفید داده شد و به ایشان گفته شد که اندکی دیگر آرامی نمایند تا عدد هم قطاران که مثل ایشان کشته خواهند شد، تمام شود.

^{۱۲} و چون مهر ششم را گشود، دیدم که زلزله‌ای عظیم واقع شد و آفتاب چون پلاس پشمی سیاه گردید و تمام ماه چون خون گشت،^{۱۳} و ستارگان آسمان بر زمین فرو ریختند، مانند رخت انجیری که از باد سخت به حرکت آمده، میوه‌های نارس خود را می‌افشاند.^{۱۴} آسمان چون طوماری پیچیده شده، از جا برده شد و هر کوه و جزیره از مکان خود منتقل گشت.^{۱۵} پادشاهان زمین و بزرگان و سپهسالاران و دولتمندان و

الخروف یفتح أول ستة ختومن
^۱ وَنَطَرَثُ لَمَا فَتَحَ الْحُرْفُ وَاحِدًا مِنَ الْحُكُومِ السَّيِّعَةِ، وَسَمِعْتُ وَاحِدًا مِنَ الْأَرْقَةِ الْحَيَوَانَاتِ قَائِلًا كَصَوْبَ رَعْدٍ: هَلْمٌ وَانْطَرْ. فَنَطَرَثُ، وَإِذَا فَرَسْ أَبْيَضُ وَالْجَالِسُ عَلَيْهِ مَعْهُ قَوْسٌ، وَقَدْ أَغْطَى إِكْلِيلًا وَخَرَّ عَالِيًّا وَلَكَنْ يَغْلِبَ.

^۲ وَلَمَّا فَتَحَ الْحُكْمَ التَّالِيَ، سَمِعْتُ الْحَيَوَانَ التَّالِيَ قَائِلًا: هَلْمٌ وَانْطَرْ. فَخَرَّ فَرَسْ أَخْرُ، أَخْمَرُ، وَأَغْطَى لِلْجَالِسِ عَلَيْهِ أَنْ يُبَرِّزَ السَّلَامَ مِنَ الْأَرْضِ وَأَنْ يَقْتُلَ بَعْصَهُمْ بَعْضًا، وَأَغْطَى سَيْفًا عَظِيمًا.

^۳ وَلَمَّا فَتَحَ الْحُكْمَ التَّالِيَ، سَمِعْتُ الْحَيَوَانَ التَّالِيَ قَائِلًا: هَلْمٌ وَانْطَرْ. فَخَرَّ فَرَسْ أَخْرُ، أَخْمَرُ، وَأَغْطَى لِلْجَالِسِ عَلَيْهِ مَيْرَانْ فِي يَدِهِ.^۴ وَسَمِعْتُ صَوْنًا فِي وَسْطِ الْأَرْبَعَةِ الْحَيَوَانَاتِ قَائِلًا: تُمَيِّنْهُ قَمْحَ بَدِيَّارٍ وَنَلَاثُ تَمَانِيٍّ شَعِيرٍ بَدِيَّار، وَأَمَا الرَّبِيعُ وَالْحَمْرُ فَلَا تَصْرُّهُمَا.

^۵ وَلَمَّا فَتَحَ الْحُكْمَ الرَّابِعَ، سَمِعْتُ صَوْتَ الْحَيَوَانِ الرَّابِعِ قَائِلًا: هَلْمٌ وَانْطَرْ.^۶ فَنَطَرَثُ، وَإِذَا فَرَسْ أَسْبُودُ وَالْجَالِسُ عَلَيْهِ اسْمُهُ الْمَوْتُ، وَالْهَاوِيَةُ شَبَّهُ، وَأَغْطَى سُلْطَانًا بَدِيَّار، وَأَمَا الرَّبِيعُ وَالْحَمْرُ فَلَا تَصْرُّهُمَا.

^۷ وَلَمَّا فَتَحَ الْحُكْمَ الرَّابِعَ، سَمِعْتُ صَوْتَ الْحَيَوَانِ الرَّابِعِ قَائِلًا: هَلْمٌ وَانْطَرْ. فَنَطَرَثُ، وَإِذَا فَرَسْ أَحْصَرُ وَالْجَالِسُ عَلَيْهِ اسْمُهُ الْمَوْتُ، وَالْهَاوِيَةُ شَبَّهُ، وَأَغْطَى سُلْطَانًا عَلَى رُبْعِ الْأَرْضِ أَنْ يَقْتُلَ بِالسَّيْفِ وَالْجُحُوعِ وَالْمَوْتِ وَبَوْحُوشِ الْأَرْضِ.

^۸ وَلَمَّا فَتَحَ الْحُكْمَ الْخَامِسَ، رَأَيْتُ تَحْتَ الْمَدْبِحِ نُفُوسَ الَّذِينَ قُتِلُوا مِنْ أَجْلِ كَلْمَةِ اللَّهِ وَمِنْ أَجْلِ الشَّهَادَةِ الَّتِي كَانُوا عَنْهُمْ عَنْدَهُمْ، وَصَرَّخُوا بِصَوْتٍ عَظِيمٍ قَائِلِينَ: حَسَّنَ مَنِّي، أَيَّهَا السَّيِّدُ الْقَدُّوسُ وَالْحَقُّ، لَا تَقْصِي وَتَسْتَقِمْ لِدِمَائِنَا مِنَ السَّاكِنِينَ عَلَى الْأَرْضِ؟^۹ ثَيَابًا بِيَضَّا وَقِيلَ لَهُمْ، أَنْ يَسْتَرِخُوا رَمَانًا يَسِيرًا أَيْضًا حَتَّى يَكْمَلَ الْعَيْدُ رُفَقًا وَهُمْ أَيْضًا، الْعَيْدُونَ أَنْ يُقْتَلُوا مِنْهُمْ.

^{۱۰} وَنَطَرَثُ لَمَا فَتَحَ الْحُكْمَ السَّادِسَ، وَإِذَا رَلْرَلَهُ عَظِيمَهُ حَدَّثَتْ وَالشَّمْسُ صَارَتْ سَوْدَاءَ كَمِسْحٍ مِنْ شَعْرٍ وَالْفَمُرُ صَارَ كَالْدَمِ،^{۱۱} وَنُجُومُ السَّمَاءِ سَقَطَتْ إِلَى الْأَرْضِ كَمَا تَطَرَّعَ شَحَرَةُ الْسَّيِّنِ سُقَاطَهَا إِذَا هَرَّهَا رِيحٌ عَظِيمَهُ، وَالسَّمَاءُ انْفَلَقَتْ كَدَرَجٍ مُلْنَفٌ وَكُلُّ جَبَلٍ وَجَزِيرَةٌ تَرَحَّرَخَا مِنْ مَوْضِعِهِمَا.^{۱۲} وَمُلْنُوكُ الْأَرْضِ وَالْفَطَمَاءُ وَالْأَغْيَيْاءُ وَالْأَقْرَاءُ وَالْأَقْوَاءُ وَكُلُّ عَدِّ وَكُلُّ حَرَّ أَحْفَوْا أَنْفُسَهُمْ فِي الْمَغَابِرِ وَفِي صُخُورِ الْجَبَالِ وَهُمْ يَقُولُونَ لِلْجَبَالِ وَالصُّخُورِ: اسْقُطِي عَلَيْنَا وَأَخْفِيَنَا عَنْ وَجْهِ الْجَالِسِ عَلَى الْعَرْشِ وَعَنْ عَصْبَ الْجَزْرَوفِ، لَأَنَّهُ قَدْ جَاءَ يَوْمُ عَصِيَّهِ الْعَظِيمِ وَمَنْ يَسْتَطِعُ الْوُقُوفَ؟

جّیاران و هر غلام و آزاد خود را در مغاره‌ها و
صخره‌های کوه‌ها پنهان کردند.^{۱۶} و به کوه‌ها و صخره‌ها
می‌گویند: که بر ما بیفتید و ما را مخفی سازید از روی
آن تختنشین و از غصب بّره؛^{۱۷} زیرا روز عظیم غصب او
رسیده است و کیست که می‌تواند ایستاد؟